

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVIII - Nr. 10 106

4 PAGINI - 50 BANI

Vineri 4 iunie 1982

Recordul mondial al săriturii în lungime la București?

ANIȘOARA CUȘMIR PE URMELE VIORICĂI VISCOPOLEANU!

Săritura în lungime, una din cele mai naturale probe ale atletismului are, se spune, — asemenea probelor de viteză —, posibilitățile cele mai mici de progres. Creșterile sînt determinate în primul rînd de perfecționarea calităților fizice (viteză, forță, defetă) și mai puțin de îmbunătățirile tehnice sau ale materialelor de concurs (ca în cazul altor sărituri sau al aruncărilor). Condițiile ideale de la J.O. din 1968, la Ciudad de Mexico (altitudine, vînt favorabil, apariția pistei sintetice), au determinat salturi spectaculoase, atît la femei — Viorica Viscooleanu 6,82 m — cît mai ales la bărbați — Bob Beamon 8,90 m. Recordul lui Beamon a rămas nedepășit, cel al Vioricăi a fost întrecut la începutul anilor '70 în măsură nesemnificativă (6,84 m Heide Rosendahl), limita de 7 metri, una din cele mai spectaculoase din istoria atletismului mondial feminin, fiind întrecută abia după 10 ani de la Olimpiada

mexicană, în 1978, de sovietica Wilma Bardauskiene. Concursul olimpic de la Moscova, în 1980, a adus un progres sensibil, Kolpakova, Wujak și Skaciko împărțindu-și medaliile dincolo de 7 metri. Granita fusese atinsă, la începutul sezonului, și de americanca de culoare Jody Anderson.

Sezonul post-olimpic a fost însă mai liniștit, iar linia de 7 metri — neatinsă în 1981 — a rămas, încă, pentru săritoare, un miraj. Două apariții spectaculoase au atras atenția

Vladimir MORARU

(Continuare în pag. 4-5)

De azi pînă duminică, la Mangalia

TURNEUL FINAL AL „CUPEI ROMÂNIEI” LA OINĂ

● S-a încheiat „Cupa liceelor agro-industriale”

Stațiunea Mangalia găzduiește, începînd de azi, una din cele mai atractive competiții de oină: turneul final al „Cupei României”. Vor fi, desigur, partide atractive, la actualul start fiind prezente cele mai bune zece formații, calificate pentru această ultimă etapă în

cadrul fazelor de zonă. Nu numai dinamovistii bucureșteni (care dețin trofeul) vor încerca să aibă evoluții cit mai bune, ci și celelalte echipe. Iată, dealtfel, echipele calificate: Dinamo București, Viața Nouă Olteni, Recolta Carei, Viitorul Cluj-Napoca, C.P.B., Torpedo Zărnești, Laminorul Roman, Avîntul Frasin, Metalul Tîrgoviște, Energia Rîmniceului. ● S-A ÎNCHEIAT „CUPEA LICELOR AGRO-INDUSTRIALE”, competiție organizată la Focșani. Clasa-

ment: 1. Liceul agro-industrial Sibiu 8 p. 2. Liceul agro-industrial Rm. Sărat 7 p. 3. Liceul agro-industrial Drăgănești-Olt 5 p. 4. Liceul agro-industrial „Ion Ionescu de la Brad” Roman 4 p.

La Clubul sportiv școlar nr. 1 București

ORDINEA CRONOLOGICĂ A FOST TRANSFORMATĂ ÎN IERARHIE VALORICĂ

— Ce înseamnă astăzi, tovarășe profesor Marinela Oancea, un club sportiv școlar?

— Dacă ne referim la unele ramuri sportive, gimnastică și înot, de pildă, el este un club sportiv de mare performanță, dacă ne referim la celelalte discipline, la marea lor majoritate, este vorba de un club intermediar între activitatea sportivă școlară și cea din cluburile de seniori, de un rezervor de cadre al acestora.

— Sînteți directorul Clubului sportiv școlar nr. 1 București. Cifra se referă la ordinea cronologică sau la cea valorică?

— Este prima unitate de profil din țară. Ea a fost înființată în anul 1956, pe lângă Liceul „Matei Basarab”, iar din 1958 a devenit un club independent. Deci, ordine crono-

logică. Despre cea valorică nu voi vorbi eu, ci clasamentele.

— Și ce spun clasamentele?

— Că din 1977 încoace clubul nostru a avut rezultate bune și foarte bune. Astfel, în 1977 și în 1981 am ocupat locul I în clasamentul uni-

tăților de juniori din întreaga țară, ierarhie întocmită de organele de specialitate din C.N.E.F.S.

— Așadar, „nr. 1” și în ceea ce privește ordinea valorică. Ce stă la baza acestui impresionant salt calitativ?

— Sîrguință, cunoștințe perfecționate și chiar abnegația celor aproape 50 de profesori și antrenori din clubul nostru.

Hristache NAUM

(Continuare în pag. 2-3)

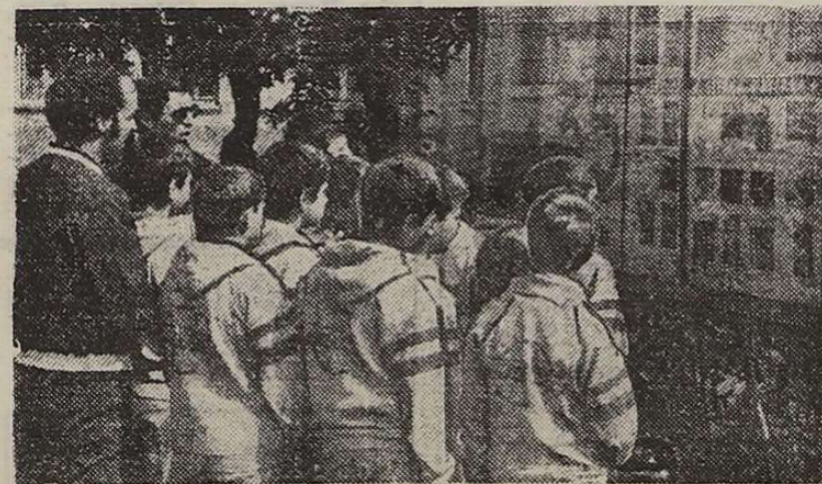
La clubul Steaua

FAȚĂ ÎN FAȚĂ: CAMPIONII DE MÎINE, CU CEI DE IERI ȘI DE ASTĂZI

În aprilie, la clubul Steaua s-a inaugurat „Sala trofeelor”. Evenimentul a fost prezentat, la vreme, în coloanele ziarului nostru. Se împlinea un important deziderat pentru marele club al țării noastre care nu dispunea, pînă atunci, de această adevărată imagine a unui drum presărat cu atîtea victorii importante, un drum care se confundă cu înșușii drumul sportului nostru. Realizată după originale idei în ceea ce privește prezentarea medalilor, trofeelor, a cupelor, plăchetelor, fanioanelor etc. dar — mai cu seamă — în direcția celei mai potrivite căi de explicare a fiecărui exponat, frumoasa sală a clubului din strada Plevnei n-a rămas însă o exclusivitate pentru gazde. Nu, și toamă aici apare elementul de mare utilitate al realizării de la clubul militar. Chiar a doua zi după inaugurare ea a fost pusă în circuitul public, devenind, cum vom vedea imediat, un admirabil

mijloc de educare, de stimulare intru atingerea performanței, intru aprecierea marilor victorii ale marilor campioni.

Peste 3.500 de vizitatori au trecut pînă acum pragul „Sălii trofeelor” de la Steaua. Marea lor majoritate este compusă, cel puțin pînă în prezent, din copii, din tineret. Sigur că n-au lipsit (nici nu se putea altfel!) copiii și juniorii clubului, cei care alcătuiesc speranțele, purtătorii de mîine al tricourilor roș-albastre, elevii clubului sportiv școlar Steaua. Dar aria oaspeților sălii s-a lărgit neîncetat, cuprinzînd elevi de la școli din toate sectoarele Capitalei. Însoțiți de diriginți sau de profesorii de educație fizică, micii campioni de mîine s-au întîlnit cu marii campioni de ieri și de astăzi. Ghidul nevăzut al sălii prezintă, din... banda de magnetofon, cele mai importante succese internaționale, pe cei mai celebri sportivi al clubului, începînd, firește,

După ce au vizitat „Sala trofeelor”, micii hocheiști de la Clubul sportiv școlar „Triumf” s-au oprit la vitrina înfățișînd cele mai noi succese ale sportivilor atlești.

cu oel care au cucerit titluri olimpice și mondiale; mai departe, se pot vedea momente din marile întreceri, dublate de mărturisiri păstrate pe bandă. Dar cite nu mai pot admira copiii și tinerii în „Sala trofeelor”? O dată terminată vizitarea acesteia, nu se încheie însă și vizita la clubul Steaua. Grupurile de elevi

FLORETISTA MARCELA MOLDOVAN (C.S. Satu Mare), CAMPIONĂ NAȚIONALĂ

Marcela Moldovan confirmă! După frumosul succes obținut — recent — la Schwedt (R.D. Germană), în Turneul țărilor socialiste, acum, iată, o nouă reușită — campioană națională de floretă pe 1982. După Kukl, colegul ei de probă, deci, încă o promisiune pentru C.M. de la Roma.

Finala feminină de floretă s-a desfășurat între sîtmărence, adversara campioanei fiind Csila Ruparesics, ca și Marcela Moldovan, sportivă la C.S. Satu Mare. Experiența Marcellei și-a spus cuvîntul, în fața unei sportive cu mult aplomb, dar oarecum complexată de fama trăgătoare pe care a avut-o în față. Oricum, un scor, strîns, 8-6, care atestă posibilitățile lui Ruparesics de a se menține în elita floretei noastre feminine.

Revelația probei a fost, însă, Reka Lazar, de la Tractorul Brașov. Campioana pe acest an la junioare III (abia a împlinit 15 ani) s-a „bătut” pentru un loc pe podium, în compania Aurelei Dan. A pierdut, e drept, cu 8-3, dar toți specialiștii noștri îi prevăd un mare viitor, perspectiva ca în scurt timp să ajungă titulară în lotul seniorilor. Ing. Șerban Vlad, antrenorul ei, a făcut — realmente — o descoperire de excepție.

Iată și rezultatele dintre primele opt floretiste:

SEFTURI DE FINALĂ: Aurora Dan — Otilia Hochdorfer 8-3; Magdalena Chezan — Csila Ruparesics 8-10 (după patru egaluri, la 5, 6, 7 și 8; cel mai disputat asalt!); Marcela Moldovan — Cristina Mihăilă 8-0 și Reka Lazar —

Rozalia Oros 8-1 (surpriză, prin proporțiile scorului...)

SEMIFINALE: Moldovan — Lazar 8-6 (Lazar a condus cu 1-0 și s-a menținut în plasa lui Moldovan pînă la 7-6) și Ruparesics — Dan 8-3 (învinga a evoluat foarte nervos,

Marcela Moldovan (C.S. Satu Mare), campioană a țării la floretă

acuzînd — nemotivat — inexactități de arbitraj).

FINALĂ: Moldovan — Ruparesics 8-6. Pentru locurile 3-4: Dan — Lazar 8-3.

Clasamentul general: 1. Marcela Moldovan (C.S. Satu Mare), 2. Csila Ruparesics (C.S. Satu Mare), 3. Aurora Dan (Dinamo Buc.), 4. Reka Lazar (Tractorul Brașov), 5. Magdalena Chezan (Steaua), 6. Rozalia Oros (C.S. Satu Mare).

Tiberiu STAMA

Surpriză în Divizia „A” de handbal feminin

ȘTIINȚA BACĂU — RULMENTUL BRAȘOV 14-20!

Partida restantă din cadrul etapei a 10-a a campionatului Diviziei „A” de handbal feminin, desfășurată ieri la Bacău, între formația locală Știința (lidera clasamentului) și echipa Rulmentul Brașov, s-a încheiat cu o mare surpriză, oaspetele obținînd victoria cu 20-14 (8-5). În timp ce studentele au prestat cel mai

slab joc al lor din acest campionat, brașovențele au jucat foarte bine, au închis toate cu-loarele de pătrundere și au avut în Mariana Oacă o trăgătoare de temut. Au marcat: Török 5, Florea 5, Leonte 4 — pentru Știința, Oacă 13, Marian 3, Chiriță 1, Drăguleș 1, Pătruș 1, Beschi 1. Ilie IANCU — coresp.

In campionatul național recent încheiat

BASCHETBALISTELE TINERE S-AU AFIRMAT DIN NOU, DAR CRIZA CANDIDATELOR CU TALIE DE EXCEPȚIE CONTINUĂ

Campionatul național de baschet feminin cu cea mai lungă desfășurare de la existența competiției respective (ediția a 33-a a întrecerii a început la 2 octombrie 1981 și s-a încheiat la 30 mai 1982, avînd — deci — o durată de opt luni de zile!) s-a terminat, odată cu turneul disputat la Tg. Mureș, cu succesul echipei Universitatea Cluj-Napoca (antrenor Nicolae Martin), care cucerește, astfel, pentru a patra oară titlul în favoarea clubului sportiv al institutului de învățămînt superior din orașul de pe Someș (performanța a mai fost realizată în anii 1953, 1954 și 1981). Deși a avut de făcut față dificultăților produse

de oboseala deplasărilor și jocurilor în C.C.E., precum și ale celor cauzate de întîrzierea în formarea coeziunii între vechile jucătoare și cele promovate în sezonul trecut, „U” a izbutit să domine campionatul destul de autoritar, datorită capacității antrenorului de a rezolva, la momentul oportun, problemele ivite.

Pe locul secund, Politehnica București (antrenor Grigore Costescu) a candidat o vreme la titlu, dar cîteva înfrîngerii (surprinzătoare) i-au barat calea, fără, însă, a-i periclita locul doi pe podium, adică aceeași performanță ca în campionatul precedent, deși acum a prezentat un lot mai „subți-

re”. Pe poziția a treia, Voința București (antrenor Marian Strugaru), echipă care atunci cînd a păstrat disciplina tactică și s-a apărut cu ambicie a câștigat; dar nu întotdeauna a făcut așa...

Pentru toate aceste trei echipe frunțase ale baschetului nostru feminin se pune problema completării loturilor cu elemente tinere (bine ar fi chiar din pepinierile proprii, pe care le au, dar pînă acum nu le-au folosit), capabile să învieze și să întărească jocul formațiilor respective.

Dintre celelalte participante la grupa 1-6, vom sublinia că Olimpia București (antrenor Constantin Paraschivescu) și Universitatea Timișoara (antrenor Ladislau Bachner) au prezentat loturi de mare perspectivă și au obținut rezultate remarcabile. Olimpia de pildă, a înregistrat victorii asu-

Dumitru STANCULESCU

(Continuare în pag. 2-3)

POLOIȘTII ROMÂNI DIN NOU ÎNVINGĂTORI (8-6) ÎN FAȚA ECHIPEI CUBANEZE

La Varna au început întrecerile turneului internațional de polo organizat de televiziunea bulgară. În primul joc selecționata României, lipsită de 4 titulari (Hagi, Moiceanu, Schervan, Ardeleanu), a învins formatia Cubei, campioană mondială universitară și clasată pe locul III la „Cupa mondială”. În urmă cu două săptămîni, la Tbilisi, partida dintre cele două formații s-a încheiat cu un succes la limită (12-11) al tricolorilor. Și de data aceasta poloistii români s-au dovedit superiori, învingînd cu scorul de 8-6.

Eftimie IONESCU

(Continuare în pag. 2-3)